

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΝΕΜΗΘΕΝΤΩΝ ΥΠ' ΑΥΤΗΣ ΧΡΥΣΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ
ΤΗΣ 24ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1949

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Ἡ Ἀκαδημία τελεῖ καὶ πάλιν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἀναμνηστικὴν ἐπέτειον τῆς μεγαλυνύμου ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως τοῦ 1821 ἐν μέσῳ τῆς συνεχιζομένης πολεμικῆς λαίλαπος κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἐχιδνῶν τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας.

Ὅπως καὶ κατὰ τὸ 1941 τὴν προσοχὴν τοῦ ἔθνους δλόκληρον καὶ ἐντεταμένην ὀφείλει νὰ κρατῇ ὁ ἀγὼν καὶ κοινὸς εἶναι ὁ πόθος τοῦ ταχέος αὐτοῦ τερματισμοῦ, ἀλλὰ καὶ κοινὴ ἡ πεποίθησις εἰς τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῆς ἐθνικῆς πάλης, ἡ ὁποία ἀναζωογονεῖ τὴν εἰκόνα τῆς δοξασμένης ἐκείνης ἐθνεγερσίας τοῦ 1821, καὶ παρέχει νέα τεκμήρια τῆς Ἑλληνικῆς εὐψυχίας.

Τὴν πεποίθησιν περὶ τῆς εὐτυχοῦς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος στηρίζει εὐλόγως τὸ ἔθνος εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ δίκαιόν του. Ἡ ἐπίγνωσις τοῦ δικαίου καὶ ἡ πίστις εἰς τὸν Θεὸν ἐμψυχοῦσι καὶ τὸν διεξαγόμενον ἀγῶνα, ὅπως ἐνεψύχωσαν καὶ τὸν μακρὸν ἐκεῖνον ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Γένους, ὡς καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνικοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

Ἀπὸ τῆς κοσμοϊστορικῆς ἐκείνης νίκης τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμῖνος μέχρι σήμερον ὁ Ἕλλην μάχεται ὑπὲρ τῆς μεγάλης ιδέας τῆς ἐλευθερίας, καὶ νικᾷ ἀντλῶν ἀμείωτον εὐψυχίαν ἐκ τῆς πανισχύρου πηγῆς τῆς ιδέας, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον εἶναι πατροπαράδοτον ἀγαθὸν καὶ χαλυβδώνει τὸ φρόνημα τῶν οἶονεῖ ἐκ κληρονομικοῦ ἐνστίκτου φερομένων πρὸς αὐτό.

Ἐὰν ἀποβλέψωμεν πρὸς τὰ μεγαλουργήματα τῶν μαχομένων καὶ τὴν ἀπτότητον ὁρμὴν πρὸς τὴν ὑπερτάτην θυσίαν, θὰ ἔχωμεν ἀδιάψευστα μαρτύρια περὶ τῆς ἀκαταλύτου δυνάμεως τῆς ιδέας καὶ τοῦ πνεύματος.

Πᾶσα ἐπιστήμη καὶ φιλοσοφία θὰ ἦτο ἀναξία ἑαυτῆς, ἐὰν δὲν ἀνεπνέετο ἐκ τῆς ιδέας καὶ δὲν κατέληγεν εἰς τὴν ἐμπράγματον ἐκδήλωσιν αὐτῆς ἐν τῷ βίῳ καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ δικαίου ἀντὶ πάσης θυσίας.

Τὰ ἀνώτατα πνευματικὰ ἰδρύματα εἶναι οἱ φυσικοὶ παραστάται παντὸς ἀγῶνος ὑπὲρ ὑψηλῶν ἰδεῶν καὶ διὰ ὑπὲρ τῆς πρώτης μεταξὺ τούτων, τῆς ιδέας τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία εἶναι ἀκριβῶς πρώτη, διότι ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ζωῆς πάσης ἄλλης ιδέας καὶ παντὸς ἠθικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας τὸ ἀπώτατον λῖκνον ὑπῆρξαν αἱ ιδέαι αἱ καταυγάσασαι τὸν κόσμον, τιμᾷ καὶ ἐξ ἔθνικοῦ καὶ ἐξ ἐπιστημονικοῦ καθήκοντος τὴν ιδέαν τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας καὶ ἀποβλέπει μετὰ συγκινήσεως καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τοὺς γενναίως καὶ μετ' αὐτοθυσίας προμαχοῦντας ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος.

Διὰ τοῦτο ἡ ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας μιᾷ φωνῇ ἀπεφάσισεν, ὅπως κατὰ τὴν κατ' ἐξοχὴν ταύτην ἡμέραν τῆς ἐλευθερίας, τὴν καθιγιασμένην διὰ τοῦ αἵματος τῶν ἡρώων τοῦ 21, ἀπονεμηθῇ τὸ χρυσοῦν μετὰλλιον τῆς Ἀκαδημίας εἰς ἀπάσας τὰς μαχομένας δυνάμεις τοῦ Ἑθνους ἥτοι τὸν Στρατόν, τὸ Ναυτικόν, τὴν Ἀεροπορίαν, τὴν Χωροφυλακὴν καὶ τὴν Ἀστυνομίαν, διότι διὰ τῆς πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως αὐτῶν εἰς τὸ πατριωτικὸν καθήκον καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτῶν αἵματος, τοῦ ἀφθόνως χυθέντος καὶ χυνομένου, συντηροῦσιν ἀκμαῖον τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας καὶ καθιστῶσιν ἀπόρθητον τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Τοῦτο πράττουσα ἡ Ἀκαδημία δὲν ἀνταποκρίνεται μόνον εἰς τὴν γενικὴν ἀπαίτησιν τοῦ Ἑθνους καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνευματικοῦ κόσμου, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν ὑπ' ἄλλων μὲν ἀκρίτως καὶ ἐπιπολαίως, ὑπ' ἄλλων δὲ ὑπούλως καὶ σκοπίμως διασπειρομένην σκέψιν ὅτι τὰ μετόπισθεν δῆθεν δὲν μετέχουσιν ὀλοψύχως τῶν ἀγῶνων τοῦ Ἑθνους.

Τὸ Ἑθνος ἵσταται σύσσωμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν μαχομένων δυνάμεων, τὸ δὲ πατριωτικὸν μέτωπον εἶναι πανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχουν

“Ἕλληνες καὶ ὁ ἀγὼν εἶναι κοινός, στηριζόμενος εἰς τὴν ὁμόθυμον καὶ ἀκλόνητον σκέψιν ὅλων τῶν παμπόλλων Ἑλλήνων εἴτε ἐνόπλων εἴτε ἀόπλων, πάντων ὠπλισμένων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀκατανίκητου ὅπλου τῆς ψυχῆς, τῆς ἐθνικῆς πνοῆς ἐνιαίας καὶ ἀδιαιρέτου πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος.

Ἀπὸ τῶν σκέψεων τούτων ὀρμωμένη καὶ ἡ Ἀκαδημία ὡς μέλος τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας, ἔχον βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τοῦ πατριωτικοῦ καθήκοντος, ἀπονέμει καὶ πάλιν τὸ χρυσοῦν αὐτῆς μετὰ ἄλλιον εἰς τοὺς ἐνόπλους προμάχους τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ ἀκεραιότητος καὶ ἀνεξαρτησίας κατὰ τὸν παρόντα μέγαν ἀγῶνα κατ’ ἐμφανῶν καὶ ἀφανῶν ἐχθρῶν τοῦ Γένους καὶ καταπιστεύει τοῦτο εὐλαβῶς εἰς χεῖρας τοῦ Ἀνωτάτου Ἀργηγοῦ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, τοῦ ἀξίου Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἕθνους καὶ φορέως τῶν ἱστορικῶν παραδόσεων τῆς χώρας, ἵνα παραμένῃ παρ’ Αὐτῷ ὡς μνημεῖον τῆς ἐθνικῆς ἀναγνωρίσεως καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὸ τὸ ἔμβλημα ὅτι τίμημα τῆς ἐλευθερίας εἶναι ὁ θάνατος, οἷον ὑπῆρξε καὶ τὸ σύνθημα τοῦ ἀληθμοῦ καὶ μεγαλοπνεύστου ἐκείνου ἀγῶνος τοῦ 1821.

Ἀλλὰ γεραίρουσα ἡ Ἀκαδημία τοὺς ἡρώϊκους ἀγῶνας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων δὲν δύναται νὰ λησμονήσῃ τὰς συντόνους καὶ φιλοπάτριδας μερίμνας τοῦ μετόπισθεν λαοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν σοβαρῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἐγέννησεν ὁ ἐθνικὸς ἀγὼν. Ἡ προθυμία καὶ εἰς χρῆμα καὶ εἰς ἐργασίαν γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πατριωτικοῦ τούτου καθήκοντος ἀποτελεῖ φωτεινὸν τίτλον τοῦ Ἕθνους, τὸν ὁποῖον μάτην προσπαθεῖ νὰ ἀμαυρώσῃ ἡ ραδιοῦργος σπερμολογία τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Μεταξὺ τῶν ἔργων τούτων ἔν προέχει καθ’ ὑπερβολήν, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ κατὰ ποσὸν καὶ κατὰ ποιόν.

Ἀπὸ τῆς ἀπαισίας ἐκείνης περιόδου τοῦ παιδομαζώματος πρὸς συγκρότησιν τῶν ταγμάτων τῶν Γενιτσάρων δὲν εἶχε γνωρίσει ὁ Ἑλληνισμὸς παρομοίαν ἀπειλὴν ἐξαφανισμοῦ τοῦ Γένους μέχρι τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος. Οἱ σήμερον μαχόμενοι καθ’ ἡμῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὀρμώμενοι ἰδεῶν ἀπεφάσισαν νὰ θέσωσιν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ αὐτὸ σχέδιον βαρβάρου συλλήψεως καὶ ἐκτελέσεως. Καὶ ἡρπάγη μέγας ἀριθμὸς ἀνηλίκων ἀμφο-

τέρων τῶν φύλων καὶ παρεδόθη πρὸς διαφθορὰν ψυχῆς καὶ σώματος εἰς τοὺς διεκδικοῦντας τὸν τίτλον τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας συνενόχους τῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιδρομῆς.

Κατὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀπειλῆς ταύτης ἀντεπεξῆλθεν ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς ἐγκαίρου καὶ ταχείας περισυλλογῆς τῶν παιδίων ἐκ τῶν ἀπειλουμένων περιοχῶν καὶ διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν εἰς ἰδίους συνοικισμούς, τὰς ἐπικληθείσας παιδοπόλεις.

Οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ διαφεύγῃ ἡ ἐθνικὴ σημασία τῶν παιδοπόλεων. Ἡ σωτηρία τοῦ παιδίου τῶν διαφόρων χωρῶν τῶν δοκιμασθεισῶν ἐκ τῆς παγκοσμίου θυέλλης ἐγένετο ὑποκείμενον σοβαρᾶς μερίμνης τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὅστις δὲν φείδεται χρημάτων, ἵνα ἐπικουρήσῃ εἰς τροφίμα καὶ ἐνδύματα καὶ σώσῃ τὴν σωματικὴν ὑγείαν καὶ αὖξῃσιν τῶν ἀνηλίκων. Εὐγνωμοσύνην δὲ αἰσθάνεται καὶ ἡ Ἑλλάς πρὸς τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη, διότι τυγχάνει τῆς βοηθείας ταύτης. Ἀλλὰ τῆς Ἑλλάδος τὸ πρόβλημα δὲν ἦτο τόσο ἀπλοῦν, ὅπως καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη, διότι οἱ Ἑλληνόπαιδες κατὰ μέγα μέρος ἔπρεπε νὰ σωθοῦν κυριώτατα ψυχικῶς καὶ ἠθικῶς, διὰ νὰ κατορθωθῇ, δὲ τοῦτο, ἔπρεπε τάχιστα νὰ μετακομισθοῦν μακρὰν τῶν ἐστιῶν αὐτῶν εἰς τόπους ἀσφαλεῖς ἀπὸ τῶν ὀνύχων τῶν ἀντεθνικῶν γυπῶν.

Κατὰ τὴν τρομερὰν ταύτην εἰδικὴν περίπτωσιν μία ὑψηλὴ καὶ πεφωτισμένη πνοὴ κατηύθυνε τὸ ἔργον καὶ δι' αὐτὸ ἐπέτυχεν εἰς βαθμόν, ὥστε νὰ θεωρῆται καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς χώρας ὡς τίτλος τιμῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ εὐγενὴς αὕτη καὶ ἐθνοσωτήριος πνοὴ ὀφείλεται εἰς τὴν πρώτην μητέρα τοῦ Ἐθνους, ἡ ὁποία μερίζει τὴν στοργὴν καὶ τὸν πόνον τῆς μητρὸς πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλληνόπαιδας καὶ σῶζει αὐτοὺς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν.

Ἡ Ἀκαδημία αἰσθάνεται βαθύτατα τὴν ἀξίαν τοῦ συντελεσθέντος τεραστίου τούτου καὶ ἐθνικῶς καὶ ἀνθρωπιστικῶς ἔργου τῆς σωτηρίας τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ ἀπονέμει τὸ χρυσοῦν αὐτῆς μετὰλλιον δι' αὐτό, εἰς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τὴν Βασίλισσαν Φρειδερίκην, τὴν ἀξίαν συνεργάτιν τοῦ Βασιλέως καὶ πρωτεργάτιν εἰς πᾶν ἐθνικὸν φιланθρωπικὸν ἔργον καὶ εἰς πᾶσαν προαγωγὴν τῶν γνησίως Ἑλληνικῶν ἀρετῶν τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς φιλανθρωπίας κατὰ τὴν δυσκολωτάτην ταύτην περίοδον τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας.

Οἱ ἡγέται τῶν λαῶν μάλιστα κατὰ τὰς ἐθνικὰς τρικυμίας εἶναι ἡ

πηγή τῆς ψυχραιμίας καὶ τῆς ἔμφρονος προσαρμογῆς τῶν πολλῶν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν περιστάσεων πρὸς ἀποτροπὴν συγχύσεως καὶ ἀσυναρτησίας, μόνον εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ὠφελίμου, καταστρεπτικῆς δὲ διὰ τὴν πατρίδα.

Ἡ πατρίς εἶναι εὐτυχής, διότι αἰσθάνεται διέπουσαν τὸν θρόνον ψυχικὴν εὐρωστίαν καὶ φρόνησιν, κατευθύνουσιν τὴν πατροπαράδοτον βασιλικὴν φιλοπατρίαν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους.

Ἐπιβραβεύουσα δὲ ἡ Ἀκαδημία τὸ ἔργον τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν μελλόντων πολιτῶν, ἐπιτελεῖ καθήκον τῆς συνολικῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, ἡ ὁποία αἰσθάνεται ὡς ψυχικὴν ἀνάγκην τὴν ἐκδήλωσιν τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ὁπωσδήποτε συντελοῦντας εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεως.

Εἶναι δὲ καὶ συμβολικὰ τὰ δύο ταῦτα χρυσᾶ μετάλλια τῆς ἐνότητος τῆς ἐθνικῆς πνοῆς εἴτε ἐν τῷ πολεμικῷ μετώπῳ εἴτε ἐν τοῖς μετόπισθεν. Ἐὰν δὲ ἐθνικὴ πνοὴ εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πατριωτικοῦ καθήκοντος ὑπὸ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτῶν, ὁπουδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἕκαστος τεταγμένος, ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ἔχῃ τὴν συνείδησιν αὐτῆς ἡσυχον ὅτι ἡ ἐθνικὴ πνοὴ ἐκδηλοῦται κατὰ τὸν παρόντα ἀγῶνα πλήρης καὶ ἀδιάσειστος, ἀποτελοῦσα βράχον τεράστιον, εἰς τὸν ὁποῖον θραύονται ὅλα τὰ κύματα τῆς ὑπονομεύσεως τῆς ἐθνικῆς συνοχῆς.

Αἱ τεσσαράκοντα ἑννέα παιδοπόλεις καὶ αἱ δέκα ἑξ χιλιάδες τῶν διασωθέντων ἐκ τοῦ ἀπαισίου παιδομαζώματος Ἑλληνοπαίδων ὡς καὶ ὁ ἔρανος ὑπὲρ τῶν βορείων ἐπαρχιῶν καὶ ἡ Φανέλλα τοῦ στρατιώτου ἀποτελοῦν ἀναμφίλεκτον τεκμήριον ἐκμαζούσης ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ εὐγενεστάτου ἀνθρωπισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ εὐρεῖα ἐκδήλωσις κατηυθύνθη ὑπὸ τῆς ὑψηλῆς πνοῆς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως τῶν Ἑλλήνων, τῆς ἐνσαρκούσης τὴν φιλόθρησκον πίστιν τοῦ Γένους καὶ τὰ διδάγματα τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς παραδόσεως, τῆς φωτιζούσης τὴν πορείαν τῶν πεπολιτισμένων λαῶν καὶ τὴν ἄσκησιν κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας ἄνευ βίας καὶ αἱματηρῶν ἀνατροπῶν.

Τὰ ἔργα ταῦτα μετὰ τοῦ ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἶναι οἱ τίτλοι τῆς ἐνότητος τοῦ ἔθνους, ὅταν δὲ τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος ἐπέλθῃ τὸ αἴσιον τέρμα, τότε οἱ μὲν ὁπωσδήποτε βοηθήσαντες ἐπιζῶντες θὰ ἔχωσι καθαρὰν τὴν συνείδησιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πατριωτικοῦ τῶν καθήκοντος πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος, τῶν δὲ ἡρώων

οἱ τάφοι θὰ ἀποβῶσι βωμοὶ προσκυνήματος πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ ἐστὶαι ἱεροῦ πυρὸς πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς μεγαλουργοῦ σταδιοδρομίας καὶ ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῆς αὐτῆς πίστεως καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐψυχίας.

Τὰ δύο ταῦτα χρυσᾶ μετάλλια τὰ κατατιθέμενα σήμερον εἰς τὰς σεπτὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων κατὰ τε τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν Βασιλέων ἡμῶν ὅς παραμένωσιν ἐκεῖ ὡς μνημεῖα τῆς ἀποφάσεως τοῦ Γένους πρὸς εὐδοξον βίον.

ΒΑΣΙΛΕΥ, ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ,

Τὰ χρυσᾶ μετάλλια, τὰ ὁποῖα θὰ καταθέσῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας εἰς χεῖράς Σας ὡς ἱερὰ σύμβολα τῆς εὐγνώμονος ὑπερηφανείας τοῦ ἔθνους διὰ τὴν συνολικὴν εὐψυχίαν καὶ ἐνότητα τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀκλόνητον αὐτοῦ πίστιν εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς πατρίδος, ἀποτελοῦν ἐν ταύτῳ καὶ τὸν στέφανον τοῦ ἀνεκτιμήτου ἔργου τῶν ὑψηλῶν ἡγετῶν καὶ πρώτων στρατιωτῶν τοῦ ἔθνους ἐν τῇ ἐμπνευσμένῃ κατευθύνσει τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος.

Οἱ Βασιλεῖς εἶναι ἡ βάσις τῶν λαῶν, ἡ εὐρεῖα καὶ ἀρραγὴς ὡς ὑψικόρυφον ὄρος τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, συμβολίζον τὴν συμπαγὴ καὶ ἀδιάσπαστον συνοχὴν τοῦ Γένους, βαδίζοντος μετὰ πεποιθήσεως πρὸς τὴν νίκην, νίκην τιμῆς καὶ ἐλευθερίας, νίκην Ἑλληνικὴν!

Ἀκολουθῶς ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε τὰ ἐπόμενα :